

HET LEVEN VAN DE GELOVIGE

De Bijbel spreekt natúúrlijk over het leven van de gelovige. In tegenstelling tot wat de meeste christenen denken, is dat niet het leven onder de wet. Zelfs in het Oude Testament lezen we dat het leven onder wetten en inzettingen tot niets leidt. Nou ja, het leidt wel ergens toe, maar slechts tot onvrede. Dat wordt uitgebreid gedemonstreerd in de heilsgeschiedenis. In de mens woont nu eenmaal geen goed en als het er niet inzit, dan valt het dus ook niet te ontwikkelen. Als een zondaar namelijk iets gaat doen, dan gaat hij uiteraard zondigen. Dat is zijn vrucht, net zoals de vruchten van een appelboom, appels zijn.

Hoe moet het dan wel? Als we komen tot kennis der Waarheid, dan zal die ons vrijmaken. En als een mens vrij is, dan zal hij daarin gelukkig zijn en vrede vinden. Vrij zijn is het einde der strijd.

Wat is dan die Waarheid?

- Efeze 4: 21 Indien gij naar Hem gehoord hebt, en door Hem geleerd zijt, gelijk de waarheid in Jezus is;
- 22 *Te weten* dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding;
- 23 En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds,
- 24 En den nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid.

Als we tot aanvaarding van het verzoeningswerk van Christus komen, dan worden we wedergeboren. Dat is: opnieuw geboren worden, nieuw leven ontvangen. Dan worden we uit God geboren. Dat merken we niet meteen, net zoals we het niet meteen merkten toen we naar de natuurlijke mens geboren werden. Het gaat er ook niet zozeer om dat we die wedergeboorte opmerken, maar dat we het geloven, omdat God het zegt.

Door die wedergeboorte komen we dus tot leven, tenzij het leven ons frustreert, om wat voor reden dan ook. Toch is het de bedoeling dat dat leven geleefd zou worden. Dat leven is niet gebonden aan regels en wetten (dat frustreert namelijk in hoge mate), maar het is het leven van Christus in ons.

Volgens vers 21 is de waarheid in Jezus Christus en die waarheid, waarin Hij ons leidt (de Heilige Geest, maar de Geest van Christus ís de Heilige Geest), zal ons vrijmaken (Joh. 8: 32).

- Gal. 5: 1 Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.

We staan in de vrijheid wanneer we Christus aangedaan hebben. Met andere woorden, we staan in de vrijheid als we de nieuwe mens aangedaan hebben (Ef. 4: 24). Het moge duidelijk zijn dat, wanneer je jezelf onder wetten en regels plaatst, je niet in de vrijheid staat en dus ook niet de nieuwe mens (Christus) aangedaan hebt. De wet is immers het juk der dienstbaarheid, waaronder je gevangen wordt. Pure slavernij. Of, beter gezegd, pure slavenarbeid, want het is hard werken onder de wet!

Nu, let op! Als je de nieuwe mens aan wilt doen, dan wil je dus dat Christus in je leeft. En als jij je onder de wet wilt plaatsen, dan betekent dit dus dat je Christus ook onder de wet wilt plaatsen (Hij woont dan immers in je). Dat is toch volstrekte onzin! Je kunt Christus toch niet

onder wetten brengen of Hem aanpassen aan de cultuur waarin je leeft!? Hij heeft je juist vrijgemaakt van het juk der dienstbaarheid.

Gal. 2: 20 Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, *doch* niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft.

Christus zou Zijn leven in ons leven. Naar Zijn wil. Zijn leven zou actief zijn in ons. Wij zouden ons onze situatie en positie in Hem bewust zijn en ons aan Hem beschikbaar stellen. Hij doet Zijn werk namelijk met gebruikmaking van onze lichamen.

Rom. 6: 12 Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelfs *lichaams*.

13 En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelfven Gode, als uit de doden levende *geworden* zijnde, en *stelt* uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid.

We Zouden ons er dus van bewust zijn hoe Christus ons gebruiken wil.

Als gelovigen hebben wij twee verschillende naturen. In de eerste plaats onze oude natuur en in de tweede plaats onze nieuwe natuur, Christus in ons.

1 Joh. 1: 8 Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij onszelfven, en de waarheid is in ons niet.

Wij zijn en blijven altijd wie we waren: zondaars namelijk. Daarom zien we ook zo uit naar de verlossing van ons lichaam.

Wij zijn weliswaar zondaars, maar van Godswege zijn we dood.

Rom. 6: 10 Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode.

11 Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus.

2 Kor. 5: 15 Als die dit oordelen, dat, indien Eén voor allen gestorven zijn, zij dan allen gestorven zijn.

Zand erover!

Dat lijkt gemakkelijk, maar om daaruit te leven, valt vies tegen. Natuurlijk gebeuren er geregeld dingen die niet door de beugel kunnen, maar die tellen niet. Hoe erg ze ook zijn, voor God tellen ze niet. Paulus heeft zelfs de Gemeente Gods vervolgd en juist hij werd een uitverkoren vat. God telt de oude mens niet.

Bij de meeste mensen is het geloof een strijd tegen de zonden. Maar waarom zou je strijden tegen lijken? Voor God maakt het niet uit. Dus waar maak jij je dan nog druk over?

God heeft ons nieuw leven gegeven dat niet zondigen kan. Daarom zou men niet de zonde doen, maar de gerechtigheid. Met andere woorden, onze strijd is een strijd waarin we niet zouden leven naar de oude mens, maar naar de nieuwe. God heeft de zonde veroordeeld in het

vlees (Rom. 8: 3). Dus zouden wij voortaan wandelen naar de Geest (vers 4). De oude mens afleggen dus. (We zijn toch geen wandelende lijken?)

- 1 Joh. 3: 1 Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, *namelijk* dat wij kinderen Gods zouden genaamd worden. Daarom kent ons de wereld niet, omdat zij Hem niet kent.
- 2 Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als *Hij* zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

Wij zijn nú kinderen Gods. In het Oude Testament was dat nog niet zo, maar nu wel. Toen werd het beloofd en sinds de opstanding van Christus kunnen we, als we tot geloof komen, meteen kinderen Gods worden. Daarom geldt deze uitspraak natuurlijk ook slechts alleen voor gelovigen.

Hoe dat voelt, een kind van God te zijn? Geen idee, maar op den duur blijkt het gewoon zo te zijn. Zo weet je op den duur ook dat je een kind van je ouders bent. Dat voel je niet, maar dat ondervind je.

Waartoe is iemand een kind? Opdat hij eens zoon en dus erfgenaam zou zijn en zou delen in de erfenis en bezittingen van zijn vader. Zo zullen wij delen in de heerlijkheid van Christus in de hemel, omdat wij met Hem mede-erfgenamen zijn. (De hemel is de plaats waar de dingen op aarde geregeld worden.)

Als Hij zal verschijnen in heerlijkheid, dan zullen wij met Hem in heerlijkheid verschijnen.

- 1 Joh. 3: 3 En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.

Wij zijn kinderen Gods en daarom hebben we hoop. Voor ongelovigen is er geen hoop. En als we die hoop hebben, dan worden we net zo rein als Hij. Dat kunnen we niet zelf, ook al lijkt dat hier te staan. Hij maakt ons rein.

- Hebr. 1: 3 Dewelke, alzo Hij is het Afschijnsel *Zijner* heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld *Zijner* zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord *Zijner* kracht, **nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelfen te weeg gebracht heeft**, is gezeten aan de rechterhand der majesteit in de hoogste *hemelen*;

Hij heeft ons eens, toen Hij aan het kruis voor onze zonden stierf, gereinigd. En als we nu onze hoop op Hem stellen voor de toekomst, dan worden we door die hoop ook gereinigd.

- 1 Petr. 1: 3 Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.

Wij zijn wedergeboren tot een erfenis. Daar is onze hoop op gericht en dat is een levende, actieve, werkzame verwachting van de verschijning van Christus in heerlijkheid. Daaraan zullen wij deel hebben. Dát zou ons bezighouden in ons leven. Niet de strijd tegen de zonde en ook niet het steeds maar weer terugzien op het kruis. Hoewel het helemaal niet verkeerd is daar zo nu en dan eens op terug te zien.

Filipp. 3: 14 Maar één ding *doe ik*, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.

Die verwachting zou bepalend zijn voor ons praktische leven, maar meer nog voor ons denken. Het gaat er niet om steeds te vragen of iets wel of niet mag. De juiste vraag zou moeten zijn: "Is het tot eer van God of niet?" Wordt Christus daarin verheerlijkt. Hij doet nu een werk aan ons en wil dat voleindigen tot op de dag van Christus. Daarom zouden we Hem de ruimte geven dat werk in en aan ons te doen. Wet speelt daarin geen rol, maar een leven tot eer van Hem. Dáárdoor worden wij gereinigd. Hij wil dat werk doen, maar het is onze verantwoordelijkheid ons beschikbaar te stellen.

Leven we naar de oude mens en naar de eerste beginselen der wereld (wet), dan doet Hij dat werk niet in ons. Leef daarom de nieuwe mens, naar de Geest, waarin vrijheid is.

Die vrijheid brengt verantwoordelijkheid met zich mee. Mensen leven vaak en lieven vanuit tradities en onder wetten, omdat ze geen verantwoordelijkheid willen dragen. Maar als we naar de Geest leven, dan zal de vrucht daarvan zijn:

Gal. 5: 22 Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

Waarom is er zoveel ellende in de wereld? Omdat men Christus niet kent. Men heeft wel een idee bij al die begrippen, maar men heeft ze niet. Dat kan ook niet, want die vruchten zijn het resultaat van het leven van Christus. Een mens is tot zulke dingen niet in staat.

Bij de Islam heeft men die dingen ook niet. Want, hoe kun je bijvoorbeeld iemand liefhebben wanneer je dat moet? De liefde zij ongeveinsd en dat kan alleen maar in vrijheid en als vrucht van het werk van Christus in ons.

Zijn werk onttrekt ons aan de eerste beginselen der wereld. Daarom zouden we ook beginnen met de vraag: "Heer, hier ben ik; wat wilt Gij dat ik doen zal?"

Daarnaast zouden we ons door Hem laten onderwijzen, zodat Zijn gedachten onze gedachten worden. Zijn gedachten zijn namelijk veel hoger dan die van een mens (Jes. 55). Daarom heeft Hij Zijn Woord ook aan ons geopenbaard, zodat Zijn gedachten de onze zouden kunnen worden, opdat wij zo het nieuwe leven zouden kunnen leven.

1 Joh. 3: 4 Een iegelijk, die de zonde doet, die doet ook de ongerechtigheid; want de zonde is de ongerechtigheid.

5 En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen; en geen zonde is in Hem.

Wij zouden niet de zonde doen, want die zou Hij juist wegnemen. Wat bij Johannes 'de zonde doen' heet, wordt door Paulus 'de zonde dienen' genoemd; daarvoor beschikbaar zijn.

1 Joh. 3: 6 Een iegelijk, die in Hem blijft, die zondigt niet; een iegelijk, die zondigt, die heeft Hem niet gezien, en heeft Hem niet gekend.

Dat is erg zwart/wit gesteld, maar er zijn nu eenmaal maar twee opties: of we zijn slaven van de zonde, of we dienen de Heer.

Meld je maar aan bij Hem. Hij zal je meteen vertellen wat je moet doen. Dat aanmelden brengt consequenties met zich mee. Het kost je wat, want je moet nogal wat loslaten. Denk maar aan Abraham; God zei tegen Abraham dat hij uit en zijn land en uit zijn maagschap moest gaan, naar een land dat God hem wijzen zou. Hij moest alles loslaten en volledig op God vertrouwen.

Dat geldt ook voor ons. Zijn we daartoe bereid? Om alles los te laten en te gaan in volledige afhankelijkheid van de Heer? Dat is dan de praktische uitwerking van de nieuwe natuur in ons.

De oude mens is van nature altijd beschikbaar voor de zonde, maar wij zouden, uit vrije wil, kiezen voor een leven in dienst van de Heer. We zouden daarbij niet bij onszelf naar binnenkijken, naar hoe wij zijn of waren. We kijken recht vooruit, niet op onszelf, maar op Christus. Denk aan Petrus op het water. Zolang hij zag op Christus, leefde hij, maar keek hij op zichzelf, dan ging hij verloren. Zie op Hem en Hij zorgt!!!

Wat was er, Heer, van mij geworden
Als niet door Uw rechtvaardigheid
De straf van mij was afgenomen?

Nou, niet veel!

Wil je de Heer dienen? “Ja”, zul je zeggen, “maar daar deug ik voor geen meter voor”. Dat is dan mooi, want het hoeft namelijk ook niet. Als jij geen mogelijkheid ziet waarin je Hem zou kunnen dienen, des te beter. Hij ziet die mogelijkheid wel! Dat geldt niet alleen voor predikers, maar voor iedereen. Het gaat er niet om wat je doet, maar hoe je het doet. Bovendien, als je hem dient, word je er nog gelukkig van ook. Het is niet altijd leuk, maar van binnen geeft het wel blijdschap.

- Efeze 6: 1 Gij kinderen, zijt uw ouderen gehoorzaam in den Heere; want dat is recht.
2 Eert uw vader en moeder (hetwelk het eerste gebod is met een belofte),
3 Opdat het u welga, en *dat* gij lang leeft op de aarde.
4 En gij vaders, verwekt uw kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning des Heeren.
5 Gij dienstknechten, zijt gehoorzaam *uw* heren naar het vlees, met vreze en beven, in eenvoudigheid uws harten, gelijk als aan Christus;
6 Niet naar ogendienst, als mensenbehagers, maar als dienstknechten van Christus, doende den wil van God van harte;
7 Dienende met goedwilligheid den Heere, en niet de mensen;
8 Wetende, dat zo wat goed een iegelijk gedaan zal hebben, hij datzelve van den Heere zal ontvangen, hetzij dienstknecht, hetzij vrije.
9 En gij heren, doet hetzelfde bij hen, nalatende de dreiging; als die weet, dat ook uw eigen Heere in de hemelen is, en *dat* geen aanneming des persoons bij Hem is.

Waarom verwacht God al deze dingen van ons? Omdat het moet? Nee, maar omdat dat de uitwerking is van het leven van Christus in ons. Het zijn geen wetten, want wet is voor kinderen, die geen eigen verantwoordelijkheid kunnen dragen (Gal. 4: 1 – 7). We zouden naar het goede Voorbeeld kijken en die naleven (zie ook Rom. 6: 17. Het voorbeeld der leer.).

Maar Christus is onze Baas toch niet in ons dagelijks werk? Nee, maar het gaat erom dat we zouden leren dienen. Wij zijn helemaal niet afhankelijk van onze heren naar het vlees, ook al denken we vaak dat dit wel zo is. Wij zijn afhankelijk van onze Heer naar de Geest. Hij geeft ons wat wij nodig hebben en nog meer. Als we dus aan Hem trouw willen zijn, dan zijn we dat ook aan onze heren naar het vlees. We doen het dus niet om onze heren naar het vlees te behagen, maar om Christus te dienen. Dat kan, omdat we onze hoop op Hem gesteld hebben. Je weet wel, hoop op de erfenis, die in de hemelen voor ons bewaard wordt. Om die erfenis in ontvangst te kunnen nemen, zouden we eerst hier op aarde leren dienen, opdat we later, na gebleken trouwe dienst, met Christus zouden heersen in de hemel.

We zouden door het leven gaan, goeddoende. Wat we hier ook bereiken, we zullen het allemaal kwijtraken. Op een gegeven moment heb je geen macht meer over je opgebouwde 'imperium', omdat je oud en zwak geworden bent.

- Matt. 6: 1 Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen;
2 Maar vergadert u schatten in den hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen.

We hebben véél meer aan het verzamelen van schatten in de hemel. Die hebben eeuwigheidswaarde. Bovendien, waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn (vers 3).

- Matt. 6: 31 Daarom zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden?
32 Want al deze dingen zoeken de heidenen; want uw hemelse Vader weet, dat gij al deze dingen behoeft.
33 Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden.
34 Zijt dan niet bezorgd tegen den morgen; want de morgen zal voor het zijne zorgen; *elke* dag heeft genoeg aan zijns zelfs kwaad.

Leef van dag tot dag en verblijd je in de Heer. Wees niet bezorgd, want Hij geeft je heus wat Hij denkt dat je nodig hebt en nog meer.

Tegen Paulus zei de Heer:

- 2 Kor. 12: 9 ...Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.

Paulus' antwoord daarop?

- 2 Kor. 12: 9 ...Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone.
35 Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want als ik zwak ben, dan ben ik machtig.

Machtig door de kracht van God die in je is. Als we zó leven, dan zal daaruit de vrucht van de Geest voortkomen (Gal. 5: 22).

- Kol. 3: 22 Gij dienstknechten, zijt in alles gehoorzaam *uw* heren naar het vlees, niet met ogendiensten als mensenbehagers, maar met eenvoudigheid des harten, vrezende God.
- 23 En al wat gij doet, doet dat van harte als den Heere, en niet den mensen;
- 24 Wetende, dat gij van den Heere zult ontvangen de vergelding der erfenis; want gij dient den Heere Christus.

Dit wordt niet gezegd tegen iemand die in het ambt staat, maar tegen iedere gelovige. Hoe dienen wij Hem dan? Gewoon, in ons praktische leven van alle dag. Door bijvoorbeeld gehoorzaam te zijn aan onze heren naar het vlees. Niet om hun een plezier te doen, maar omdat het de wil van God is.

Dienst aan de Heer is dus niet alleen maar met gelovigen samenkomen. Natuurlijk, het is volstrekt normaal, wanneer we dat doen. Maar het gaat erom hoe we in de praktijk van het leven de Heer dienen. Dus in alles wat we doen, doen we als deden we het voor de Heer. Met volledige overgave, met passie.

En als we met elkaar omgaan, dan krijgen we nu de gelegenheid elkaar te verdragen, in elkaars behoeften te voorzien, elkaar te vergeven. We zouden elkaar dus niet alleen naar het vlees kennen; helemaal niet zelfs. We zoeken elkaar ook niet op, omdat we elkaar zulke leuke mensen vinden. Het is geen belangenvereniging of zo. Nee, wij zijn één in de Heer en dat verbindt ons.

- 1 Joh. 3: 7 Kinderkens, dat u niemand verleide. Die de rechtvaardigheid doet, die is rechtvaardig, gelijk Hij rechtvaardig is.
- 8 Die de zonde doet, is uit den duivel; want de duivel zondigt van den beginne. Hiertoe is de Zoon van geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou.

Alle misleidende filosofieën, theorieën, theologie enz. zijn allemaal van de duivel. Als we ons daardoor laten leiden, dan is hij onze vader (Joh. 8: 44).

Slechts het Woord van God leidt ons tot Christus. En als we via dat Woord tot Hem gekomen zijn, dan zal Hij ons daarna leiden. Waar naartoe? Naar een land dat de Heer ons zal geven, net als Abraham. We worden geleid naar de erfenis die voor ons bewaard wordt in de hemel. Want zovelen als er door de Geest geleid worden, die zijn zonen (erfgenamen) Gods (Rom. 8: 14).

We laten ons dus niet leiden door de vraag: "Is het zonde of niet?", maar: "Wil ik naar de oude mens leven of kies ik voor de Heer?". Vervolgens weet je meestal heel goed wat de wil van de Heer is.

- 1 Joh. 3: 18 Mijn kinderkens, laat ons niet liefhebben met den woorde, noch met de tong, maar met de daad en waarheid.

Jezelf ter beschikking stellen, wat betekent dat? Dat wij onze broeders en zusters lief zouden hebben. Dat is geen gevoel, maar een actie. Liefhebben = dienen.

We zouden ons met heel ons wezen beschikbaar stellen aan de dienst van de Heer. En als Hij wil dat wij elkander dienen, dan doen we dat gewoon. Dat is geen wet, maar een gezindheid.

2 Kor. 5: 10 Want allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het lichaam *geschied*, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

Goed en kwaad hebben hier niets met wet te maken, maar met de oude en de nieuwe mens. Het leven naar het vlees is het kwade. Het goede is dat je praktisch beschikbaar voor de dienst aan Hem. Dit kan betekenen dat je 's nachts om drie uur uit je bed gebeld wordt door iemand die in de problemen zit. De Heer vraagt vaak dingen waarvan je denkt: "Ja, maar zo had ik het nu ook weer niet bedoeld". Toch komt het er dan juist op aan. Natuurlijk, je komt altijd tekort. Gelukkig maar, want dat leert je afhankelijk worden van Hem. Dan doet Hij het.

Rom. 7: 19 Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik.
20 Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

God heeft het zondeprobleem allang opgelost. Daarom zou Zijn leven nu gestalte in ons krijgen en zouden we de gezindheid van Christus hebben. We zouden elkaar vergeven, wetend dat God ons dat bekwame leven gegeven heeft, dat niet zondigen kan. Dát leven wil Hij gebruiken voor onze praktische levenswandel.

Lied 18 – N.B.C.

Zoveel sterren, zoveel lichten, aan de hemel,
Maar wie wijzen waren, volgden er maar één.
Want ze wisten: één licht leidt maar naar de Koning,
Hoewel op hun reis ook menig dwaallicht scheen.
Zoveel weken zijn de wijzen niet geweken
Van de weg die door het Licht gewezen was.
En geduldig reizend bleven zij verwachten,
wetend: aan het einde komt de glorie pas

Koor: Heer, niet wat ik voor U doen wil,
Maar slechts wat U doet voor mij;
Dat alleen zal vruchten dragen,
Want, de Landman, Heer, zijt Gij.
Al mijn ijver, al mijn werken
Zijn in uw ogen zo klein
Heer, ik kom met lege handen
En wil voor U beschikbaar zijn.

Zoveel tranen, zoveel doornen, zoveel lijden,
Heeft de Heer in eenzaamheid voor mij doorstaan.
In geloof is Hij de Vader trouw gebleven;
Was beschikbaar en bood als de Knecht Zich aan.
Door het diepe dal van dood heen bracht Hij leven;
Ging mijn Losser eenmaal naar Zijn heerlijkheid.
In en door Hem leef ik nu al uit genade;
Kreeg ik eeuwig deel aan Zijn rechtvaardigheid.

Zoveel plannen, zoveel woorden, zoveel werken
Waarmee ik voor Hem de wereld winnen wou
Waren, dacht is, goed bedoeld, maar bleven steken
Omdat Hij Zijn eigen plannen trekken zou.
Zoveel wegen, die ik voor Hem had gekozen
Bleken wel de mijne, maar niet echt Zijn weg.
Want Hij vroeg van mij alleen maar lege handen,
Zodat ik nu nog eerbiedig tot Hem zeg:

Heer, niet wat ik voor U doen wil,
Maar slechts wat U doet voor mij;
Dat alleen zal vruchten dragen,
Want, de Landman, Heer, zijt Gij.
Al mijn ijver, al mijn werken
Zijn in uw ogen zo klein
Heer, ik kom met lege handen
En wil voor U beschikbaar zijn.